

การศึกษาการบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

สุรียรณ์ เย็นสม^{1*} กิรฉัตร วันช่วย²

^{1*}นักศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปทุมธานี

²อาจารย์, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปทุมธานี

* Corresponding author E-mail address: sureeporn.yen@vru.ac.th

Received: 2 Feb. 2024

Revised: 11 Mar. 2024

Accepted: 2 Apr. 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา จังหวัดสระแก้ว 2) ศึกษาปัญหาและแนวทาง ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสระแก้ว 3) ศึกษาวิธีการและหาแนวทางในการพัฒนาในการจัดเก็บภาษีที่ดินและ สิ่งปลูกสร้าง ในเขตตำบลตาพระยา จังหวัดสระแก้ว วิธิดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการเก็บรวบรวมเชิงคุณภาพแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยแบ่งเป็นการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก โดยสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา 2) ศึกษาขั้นตอน รูปแบบ กระบวนการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา 3) ศึกษา ขั้นตอนกระบวนการ วิธีการดำเนินการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม กับผู้อำนวยการกองคลัง และพนักงานในกองคลังองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา พนักงานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการรวบรวมข้อมูลคือ การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัย พบว่า 1) ข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา ประชาชนส่วนมาก ทำเกษตรกรรม ทำนา ทำไร่ อย่างไรก็ตามการที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการจัดเก็บภาษี เนื่องจากมีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและจัดลำดับความสำคัญได้ตามลำดับขั้นตอน รวมทั้งมีการให้ความรู้กับประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึง 2) ปัญหาและแนวทาง ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา 3) วิธีการและหาแนวทางในการพัฒนาโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พัฒนาระบบในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างมีรูปแบบการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการทำงาน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง, องค์การบริหารส่วนตำบล

A study of the administration of land and building tax collection of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization, Ta Phraya District, Sa Kaeo Province.

Sureeporn yensom^{1*}, keerachutr wunchoay²

¹Student, Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage, Pathum Thani

²Lecturer, Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage, Pathum Thani

* Corresponding author E-mail address: sureeporn.yen@vru.ac.th

Received: 2 Feb. 2024

Revised: 11 Mar. 2024

Accepted: 2 Apr. 2024

Abstract

This research article aimed to study: 1) General information on land and building taxes of Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization, Ta Phraya District, Sa Kaeo Province 2) Problems in collecting land and building taxes of the Subdistrict Administrative Organization Sa Kaeo Province 3) Methods for developing land and building tax collection in Ta Phraya Subdistrict, Sa Kaeo Province. The research method is qualitative research which is divided into 3 steps : 1) Study general information on land and building tax collection of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization divided into in-depth interviews by interviewing the president of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization 2) Study the steps, formats, and processes for collecting land and building taxes of Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization by conducting an in-depth interview with the president of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization 3) Educate process, steps and methods for collecting land and building taxes of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization by group discussion interviews with the Director of the Treasury Department and 4 employees in the Treasury Department of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization. Moreover, general employees of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization. The instrument used in collecting data was in-depth interview and group discussion. The research results found that 1) General information on land and building tax collection of the Ta Phraya Subdistrict Administrative Organization, which has a large area, most people work in agriculture and farming. However, a large area is not an obstacle to collecting taxes because it can be managed efficiently, and priorities can be arranged in order of steps, the government provides knowledge for the people in the area thoroughly 3) Methods and guidelines developed by the Department of Local Administration for a system of operations to be a tool for collecting land and building taxes using a pattern of technology to be benefit work.

Keywords: Management, Land and Building Taxes, Sub district Administrative Organization

บทนำ

ประเทศไทย ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 และพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ได้ประกาศออกมาในระยะเวลายาวนาน โดยให้หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ มีฐานะเป็นนิติบุคคล เป็นผู้รับผิดชอบจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำมาใช้เป็นงบประมาณต้นทุนในการพัฒนาท้องถิ่นนโยบายการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ถือได้ว่าเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์สำคัญในการพัฒนาโครงสร้างภาษีของประเทศไทยเนื่องจากภาษีที่ดินทรัพย์สินเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของรัฐ ทั้งในระดับประเทศและระดับองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นอีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการกำหนดทิศทางการพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นดังนั้นเมื่อรัฐ ได้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 โดยได้ปรับปรุงพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 และพระราชบัญญัติกำหนดราคากลางที่ดินสำหรับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2529 มาให้เป็นไปตามสถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน ระบบภาษีทรัพย์สินย่อมต้องมีผลกระทบทางเศรษฐกิจในครัวเรือนโดยรวมทางภาระภาษีของประชาชน ผู้ถือครองที่ดิน ที่จะต้องเสียภาษีให้กับรัฐโดยตรงประกอบกับลักษณะของการจัดเก็บภาษีมีฐานการจัดเก็บที่กว้างขึ้นตลอดจนสาระสำคัญของ พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 เพื่อให้เกิดความทันสมัย ตามสถานการณ์ในปัจจุบัน (พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 และ พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508) [อำนาจ สันช่วย. (2564)]

การจัดเก็บรายได้จากภาษีอากรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย เป็นรายได้หลักที่เรียกเก็บจากประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษี ซึ่งมีความสำคัญในการในการต่อการนำไปพัฒนาการจัดบริการสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ แต่ในปัจจุบันท้องถิ่นประสบปัญหาการจัดเก็บรายได้ยังไม่เพียงพอสำหรับท้องถิ่นที่จะนำไปใช้จ่ายในการดำเนินการ ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ จะเห็นได้จากรัฐบาลต้องสนับสนุนงบประมาณแก่ท้องถิ่นในรูปแบบของเงินอุดหนุนมาโดยตลอด และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งปัญหาของการจัดเก็บรายได้ท้องถิ่นคือ ปัญหาที่เกิดจากกฎหมาย และปัญหาที่เกิดจากประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ นอกเหนือจากนั้นประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจกฎหมาย ภาษี ไม่เข้าใจขั้นตอน ไม่ให้ความร่วมมือในการเสียภาษี ไม่เห็นถึงประโยชน์ในการนำเงินเสียภาษีไปพัฒนาท้องถิ่นยิ่งไปกว่านั้นวิธีการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่นยังไม่ได้มีการพัฒนาให้สามารถจัดเก็บได้อย่างครบถ้วนทั่วถึง บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในขั้นตอน วิธีการจัดเก็บภาษีตามที่กฎหมายและระเบียบกำหนดไว้ทำให้จัดเก็บภาษียังไม่ถูกต้อง กิดดินันท์ กระจำวนันท์. (2565)]

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนำมาใช้บังคับจริงใน พ.ศ.2563 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องชำระภาษีภายใน 31 สิงหาคม 2563 ต่อมาองค์กรปกครองท้องถิ่น ได้ขยายเวลาออกไปจนถึงสิ้นเดือนตุลาคม พ.ศ. 2563 เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมาย ในปีแรกยังคงมีปัญหาการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี การถือครองที่ดินในปัจจุบันมีการกระจุกตัวอยู่ที่คนส่วนน้อยโดยไม่ได้ใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างแท้จริง แต่หากมีการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแล้ว อาจช่วยเพิ่มความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของคนในสังคม ลดปัญหาการเก็งกำไร หรือการกระจุกตัวของการถือครองที่ดินในประเทศไทย อีกทั้ง การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินและภาษีบำรุงท้องที่แบบเดิมซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง จัดเก็บภาษีได้น้อยแต่หากมีการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถที่จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนหรือเงินอื่นที่รัฐบาลกลางจัดสรรให้ หรือพึ่งพาให้น้อยลงอันจะทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระให้การบริหารกิจการของตนมากขึ้น ช่วยให้้องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา สามารถพึ่งพาตนเองได้ [ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล. (2563)]

ดังนั้นผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยผู้วิจัยได้พิจารณาถึงประเด็นปัญหาของข้อมูลการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยาว่ามีขั้นตอนอย่างไร สามารถปรับตัวกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่จะบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2562 ได้หรือไม่ตลอดจนกระบวนการจัดเก็บภาษี มาตรการส่งเสริมการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้มีประสิทธิภาพมีกระบวนการอย่างไรให้กับ้องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เพื่อนำผลวิจัยที่ได้ไปพัฒนาและต่อยอดรูปแบบการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางการพัฒนาด้านการจัดเก็บภาษีสำหรับท้องถิ่นของประเทศไทยได้อย่างยั่งยืน

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา นั้นมีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าดังต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากร

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง คือ ภาษีที่จัดเก็บโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ผู้มีหน้าที่เสีย คือ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ที่เป็นเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ณ วันที่ 1 มกราคมของทุกปี โดยพนักงานสำรวจจะดำเนินการสำรวจและทำบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พร้อมทั้งแจ้งบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้กับผู้เสียภาษี เพื่อให้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สิน หากไม่ถูกต้องให้ผู้เสียภาษีมาเขียนคำร้องเพื่อทำคำคัดค้าน และเมื่อถูกต้องครบถ้วนแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์จากกรมธนารักษ์ ในการคำนวณฐานภาษี และนำไปคำนวณภาษี ตามอัตราภาษีที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและแจ้งการประเมินภาษี ไปยังผู้เสียภาษี เพื่อนำเงินมาชำระภาษี ณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

ความหมายของภาษี

รุ่งนภา สันติธรรมา (2561) ได้นิยามความหมายของภาษีอากรไว้ว่า ภาษีอากร หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บโดยวิธีการออกกฎหมาย เพื่อเป็นการเคลื่อนย้ายทรัพย์สิน หรือทรัพยากรต่างๆจากภาคประชาชนไปสู่ภาครัฐบาล โดยนำไปใช้ในการบริหารประเทศ อีกทั้งเป็นการกระจายรายได้เพื่อสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

ชัยรัตน์ เอี่ยมกุลวัฒน์ (2558 อ้างถึงใน กรมธนารักษ์ ขุนรัตน์, 2561) ได้ให้ความหมายของ ภาษีอากร คือ ทรัพยากรที่รัฐเรียกเก็บจากภาคเอกชน เพื่อใช้จ่ายในการพัฒนาหรือบริการประเทศตามวัตถุประสงค์ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมโดยประชาชนไม่จำเป็นต้องได้ประโยชน์จากการเสียภาษีตามจำนวนที่จ่ายไป ซึ่งประเภทของภาษีแบ่งออกเป็น ภาษีทางตรงและภาษีทางอ้อม ซึ่งในทางกฎหมายที่รัฐใช้ในการเรียกเก็บ คือ ประมวลรัษฎากร

บริบทของปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บและแนวทางการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

ณิชา จันทระอ (2561) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน เทศบาลเมืองพิชัย อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่า การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ขั้นตอนการยื่นไม่ยุ่งยากไม่ซับซ้อน เห็นได้ว่าเทศบาลเมืองพิชัย อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง สามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ผู้มาชำระภาษีให้ความร่วมมือในการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินเพิ่มมากขึ้น

น้ำผึ้ง บุญขาว (2562) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ปัจจัยด้านการเอกสารการยื่นแบบภาษี เนื่องจากภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นภาษีตัวใหม่ ฐานข้อมูลในระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินที่มีอยู่ยังไม่ครบถ้วน มีการเปลี่ยนแปลงของผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สิน ซึ่งต้องมีการขอข้อมูลจากกรมที่ดิน เพื่อปรับปรุงฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ส่งผลให้เอกสารการประเมินที่ส่งให้ประชาชนไม่ถูกต้อง ถูกตีกลับ และมีการแก้ไขข้อมูลตอนชำระเงินจึงทำให้เกิดความล่าช้าในการบริการชำระภาษี

เชารินทร์ กองผา (2560) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลทุ่งขวาง อำเภอพนมสนธิ์ จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจาก การดำเนินการประชาสัมพันธ์ไม่คอยทั่วถึงและ ครอบคลุม และยังไม่ชัดเจนบางส่วนสื่อที่ใช้เผยแพร่ไม่ดึงดูดความสนใจขาดความเข้มงวดและงบประมาณที่ สนับสนุนไม่เพียงพอ

การดำเนินการจัดเก็บภาษีด้านข้อมูลภาษีท้องถิ่น

สุชิน จิตดำรงค์ (2561) ศึกษา เรื่องปัญหาการจัดเก็บภาษีป้ายจากบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พบว่าในการจัดเก็บภาษีป้ายตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510 กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง หนังสือสั่งการต่างๆ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีการใช้บังคับเพื่อจัดเก็บภาษีป้ายอย่างแท้จริง ทั้งนี้ อาจเป็นไปได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บางองค์กรไม่รู้ถึงอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เท่าที่ควร ทำให้การบังคับใช้กฎหมายในการจัดเก็บภาษีป้ายไม่มีความแน่นอนชัดเจน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้

สุพัฒน์จิตร ลาดบัวขาว (2563) วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2563) เรื่อง การคลังท้องถิ่น สภาพปัญหา และแนวทางแก้ไข พบว่า การดำเนินการ ตามกฎหมายกำหนด แม้ว่าการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีการดำเนินการตามข้อ กฎหมายบังคับแล้วนั้นและยังมีการกำหนดบทลงโทษ ไว้ด้วย แต่ในการดำเนินการพบว่า ข้อกฎหมายไม่มีความชัดเจนในทางดำเนินการจัดเก็บภาษีอย่างครอบคลุมและมีการตีความได้หลากหลาย ทำให้เจ้าหน้าที่ และประชาชนเกิดความไม่แน่ใจและผู้นำท้องถิ่นเลือกที่จะไม่บังคับใช้ มาตรการดังกล่าว เนื่องจากกระทบ ต่อฐานเสียง ดังนั้น ควรปรับปรุงระเบียบกฎหมายให้มีประสิทธิภาพ ให้เอื้อต่อการบังคับใช้กฎหมายให้ ผู้ไม่มาชำระภาษีตามหน้าที่ของตน

การดำเนินการจัดเก็บภาษีด้านการพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยี

น้ำผึ้ง บุญขาว (2562) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลเมือง ฉะเชิงเทรา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลเมือง ฉะเชิงเทรา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา การดำเนินการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์ไม่ค่อยทั่วถึง และครอบคลุม ป้ายประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอ ความชัดเจนบางส่วน สื่อที่ใช้เผยแพร่ไม่ดึงดูดความสนใจของ ผู้ต้องชำระภาษี และงบประมาณไม่เพียงพอ ขาดช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัยและทั่วถึงเป็นอันดับแรก เนื่องจากไม่ได้สร้างช่องทางการติดต่อสื่อสารจึงทำให้ขาดการสื่อสารที่ดีทำให้ ประชาชนไม่ทราบกำหนดเวลาในการ ชำระภาษี ทำให้เสียค่าปรับ บางครั้งไม่ทราบว่าต้องชำระภาษี ทำให้จัดเก็บภาษีได้น้อยลง

ปริสดีตร ภูตงกลม (2560) ศึกษาเรื่อง เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีของ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองขาม อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า การติดตั้งป้าย วิทยุกระจายเสียง วารสาร อินเทอร์เน็ต เอกสารคู่มือ หรือแผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้อย่าง ทั่วถึง มีการจัดทำป้ายแสดงขั้นตอน วิธีการ เสียภาษีแต่ละประเภทอย่าง ชัดเจน และมีการประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนทราบระยะเวลาและกำหนดในการชำระภาษีอย่างทั่วถึง ปัจจุบันนี้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีการนำระบบการใช้งานระบบบูรณาการทะเบียนทรัพย์สิน (LTAX ONLINE) มาใช้เพื่อการจัดทำ/ปรับปรุงระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ด้านแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน (MapDesign Manager System) และ (LTAX LTAX-GIS) เทคโนโลยีสารสนเทศทางแผนที่ GIS จึงสามารถช่วยในการบริหารข้อมูลเชิงพื้นที่ ในด้านการเก็บภาษี พร้อมทั้งนำข้อมูลมาใช้ร่วมกับการตัดสินใจในด้านอื่นได้เป็นอย่างดี ในการร่วมพัฒนาของระบบแผนที่ภาษีนี้ จะนำไปสู่ข้อมูลสารสนเทศในด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น การให้บริการและการวางแผนงานพัฒนาของท้องถิ่น เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขาม อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

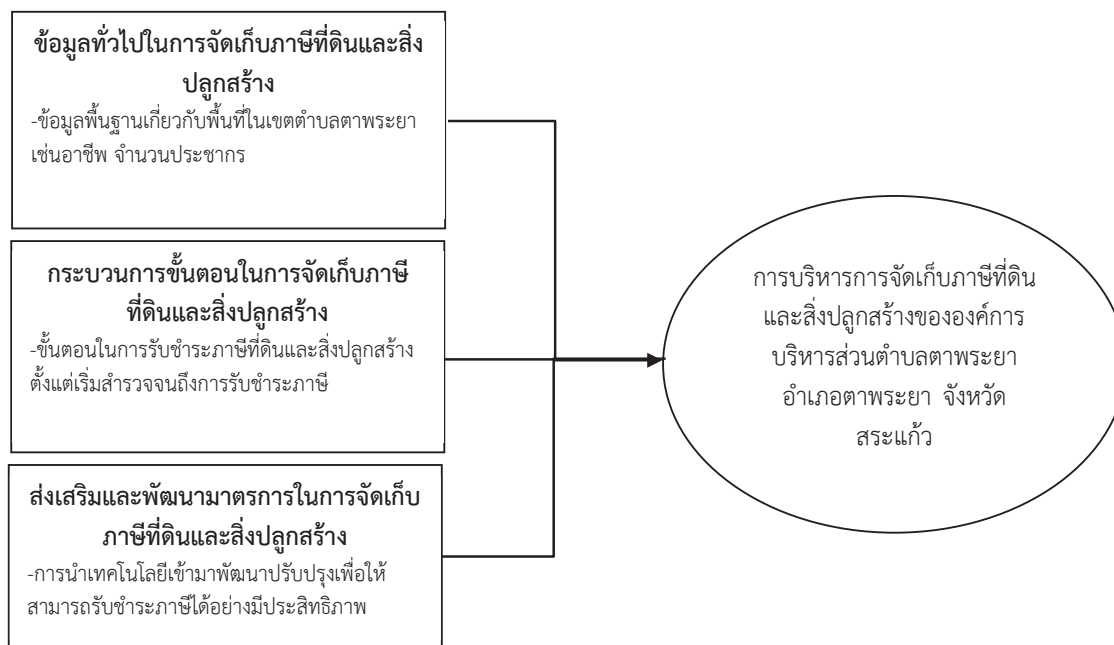
สรุปได้ว่า ภาษีอากร เป็นสิ่งที่รัฐบังคับเก็บจากประชาชนโดยใช้อำนาจของกฎหมายภาษีในการจัดเก็บภาษีจากประชาชนซึ่งประชาชน ผู้ที่เสียภาษีตามที่กฎหมายได้มีการกำหนดไว้ทั้งในเรื่องวันเวลาและสถานที่ในการชำระภาษีให้กับรัฐบาลตามที่รัฐได้กำหนดไว้ และผู้ที่เสียภาษีไม่สามารถเรียกคืนค่าภาษีที่มีการชำระแล้วคืนได้จากซึ่งผู้เสียภาษีสามารถได้รับประโยชน์ส่วนรวมจากการที่รัฐบาลจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชน โดยเฉพาะรัฐบาลเก็บภาษีมาก็เพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศสร้างความเป็นสุขให้กับประชาชนรวมทั้งการบริการทางด้านสาธารณะต่างๆ ส่วนทางด้านของรัฐบาลท้องถิ่นนั้นเมื่อมีการจัดเก็บภาษีภายในท้องถิ่นแล้วก็สามารถนำเงินมาพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในชุมชนในด้านต่างๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการดำเนินการจัดเก็บภาษีประเภทต่างๆ เพื่อให้บริการข้อมูลสำหรับหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ พร้อมการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่สนับสนุน ในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินและจัดเก็บรายได้ เพื่อพัฒนาคุณภาพ ความเป็นมืออาชีพ ยกระดับมาตรฐานหน่วยงาน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การบูรณาการข้อมูลของหน่วยงานใช้ในการวางแผนพัฒนาของประเทศได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

2. เพื่อศึกษากระบวนการขั้นตอน ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา จังหวัดสระแก้ว
3. เพื่อส่งเสริมพัฒนามาตรการในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา จังหวัดสระแก้ว

กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนประกอบด้วย

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เป็นการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) โดยสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน
2. ศึกษากระบวนการขั้นตอน ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) กับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน
3. ศึกษาส่งเสริมพัฒนามาตรการในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group discussion) กับผู้อำนวยการกองคลัง จำนวน 1 คน และพนักงานในกองคลัง จำนวน 4 คน และพนักงานทั่วไป จำนวน 7 คน

กระบวนการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา แบบเจาะลึก จากการศึกษาพบว่าภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ผู้มีหน้าที่คือ ผู้ที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนั้น เช่น เป็นเจ้าของตึก อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ ที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา ซึ่งใช้สำหรับผลประโยชน์ที่เป็นสถานประกอบการต่างๆ เช่น ให้เช่าหรือให้ผู้อยู่อาศัยอยู่ ในลักษณะนี้จะต้องเสียภาษีให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา ส่วนทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี ได้แก่ 1. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่ให้เช่า เช่น ห้องแถว ตึกแถวอาคารพาณิชย์ รีสอร์ท ที่พัก 2. ผู้ที่ทำการค้าและเก็บสินค้า เช่น ร้านขายของชำ ร้านค้าทั่วไป 3. กิจการที่เป็นประเภทอุตสาหกรรมหรือโรงงานขนาดใหญ่ เช่น โรงผลิตแอมโมเนีย

สำปะหลัง ลานรับซื้อพืชผลทางการเกษตร โรงงานผลิตน้ำดื่ม 4. การใช้ที่อยู่อาศัยให้ผู้คนที่ย้ายจากอาศัยอยู่ [องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา.2566]

มาตรการการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากการศึกษาพบว่ามีการจัดทำโครงการเพื่อสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้ผู้ประกอบการมาชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนด ประกอบด้วย 1. โครงการรับชำระภาษีนอกสถานที่ 2. โครงการลงพื้นที่เพื่อสำรวจภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง 3. โครงการบริการการรับชำระภาษีนอกเวลาราชการ 4. การให้บริการรับชำระภาษีผ่านแบบฟอร์มธนาคาร โดยมีการลงพื้นที่เพื่อให้บริการประชาชนและการประชาสัมพันธ์หลายช่องทาง ได้แก่ เว็บไซต์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา การประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย การประชาสัมพันธ์ผ่านทาง Facebook Line และจดหมายแจ้งผู้เสียภาษีโดยตรง

เมื่อได้ดำเนินการสัมภาษณ์จากประเด็นสำคัญทั้ง 3 ขั้นตอนข้างต้น ประกอบด้วย ศึกษาข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เป็นการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) โดยสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา จำนวน 1 คน ศึกษาปัญหาและแนวทาง ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) กับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา จำนวน 1 คน ศึกษาวิธีการและหาแนวทางในการพัฒนาในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group discussion) กับผู้อำนวยการกองคลัง จำนวน 1 คน และพนักงานในกองคลัง จำนวน 4 คน และพนักงานทั่วไป จำนวน 7 คน รวมทั้งหมด จำนวน 13 คน ผู้วิจัยจัดทำกรรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูล (Content Analysis) ผ่านการบรรยายสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในลำดับถัดไป

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา

หน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of analysis) คือ ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เป็นผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย

1. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา	จำนวน 1 คน
2. ผู้อำนวยการกองคลังองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา	จำนวน 1 คน
3. พนักงานในกองคลังและพนักงานทั่วไป	จำนวน 11 คน

ผลการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เป็นการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) โดยสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา จำนวน 1 คน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา มีพื้นที่ 190.30 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 86,875 ไร่ องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอตาพระยา 7 กิโลเมตร มีเขตการปกครองทั้งหมด 17 หมู่บ้าน ประชากรทั้งสิ้น 12,714 คน ดังนั้นประชากรส่วนใหญ่ จะอาศัยหลักการพึ่งพาตัวเองเป็นหลัก โดยเห็นได้จากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมที่มีจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่ปลูกข้าว และมันสำปะหลัง และมีแหล่งโรงงานอุตสาหกรรม ลานรับซื้อมันสำปะหลัง ลานรับซื้อข้าว ร้านขาย ของชำ ที่พักรีสอร์ท โรงสี โรงซ่อมรถ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการมีพื้นที่ขนาดใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เนื่องจากมีการบริหารที่จัดลำดับความสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพและมีความเสมอภาคเป็นธรรมกับประชาชน ซึ่งรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา ได้จากเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ในส่วนหนึ่ง และดำเนินการจัดเก็บรายได้เองส่วนหนึ่ง รายได้ที่จัดเก็บเองคือ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีป้าย ค่าและธรรมเนียมและใบอนุญาตต่างๆ [องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา.2566]

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลสถานประกอบการ (แห่ง)

ประเภทสถานประกอบการ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
โรงงานผลิตแปงมันสำปะหลัง	1	1.33
ลานรับซื้อมันสำปะหลัง และข้าว	12	16.00
ร้านขายของชำ	48	64.0
โรงสี	3	4.00
โรงซ่อมรถ	5	6.67
ที่พัก รีสอร์ท	6	8.00

ที่มา องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา [องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา.2566]

จากตารางที่ 1 พบว่าข้อมูลทั่วไปในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยานั้น โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารแบบเจาะลึก จะมีผู้เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างโดยเป็นสถานประกอบการ 6 ประเภท โดยบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีได้แก่บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินหรือ สิ่งปลูกสร้างหรือเป็นผู้ครอบครองหรือทำประโยชน์ในที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีได้แก่ ที่ดิน สิ่งปลูกสร้างและห้องชุด ซึ่งจะเห็นได้ว่าประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำไร่ การรับซื้อพืชผลทางการเกษตร ร้านขายของชำ ห้องพัก รีสอร์ท สถานທີ່เสริมความงาม โรงสี โรงซ่อมรถ จึงทำให้รายได้จากภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างส่วนใหญ่มาจากประชาชนที่ทำอาชีพเกษตรกรรม จึงทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการจัดเก็บรายได้ที่ส่วนใหญ่มาจากประชาชนที่ทำอาชีพเกษตรกรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างยังมีช่องโหว่ทางด้าน จำนวนและขนาดโรงเรือน การที่มีจำนวนร้านค้าน้อยอาจไม่ส่งผลกระทบให้เกิดรายรับขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสิทธิภาพ แต่อาจจะกลายเป็นผลกระทบทางอ้อมที่ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

ตารางที่ 2 แสดงผลการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

รายการ	ประจำปี 2564		ประจำปี 2565		ประจำปี 2566	
	ประมาณการรายรับ	รายรับจริง	ประมาณการรายรับ	รายรับจริง	ประมาณการรายรับ	รายรับจริง
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	339,587	81,638.03	43,000	590,165.51	300,000	685,759.30

ที่มา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น [กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.2566]

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา โดยการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการกองคลัง ประจำปี 2564 ประมาณการรายรับมีจำนวน มากกว่ายอดรับจริง เนื่องจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ปี พ.ศ. 2564 จะคำนวณลดภาษี ตามพระราชกฤษฎีกาลดภาษีสำหรับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบางประเภท (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2564 มาตรา 3 คือ ลดจำนวน ภาษีในอัตราร้อยละ 90 ของจำนวนภาษีที่คำนวณ ได้ตามมาตรา 42 หรือ มาตรา 95 เนื่องจากสถานการณ์ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ประมาณการรายรับได้ลดลงมา แต่เนื่องจากในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ตามมาตรา ๙๗ เพื่อเป็นการบรรเทาการชำระภาษี ในสามปีแรกของการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ผู้เสียภาษีได้รับการประเมินภาษี ในจำนวนที่สูงกว่าจำนวนภาษีโรงเรือนและที่ดินหรือภาษีบำรุงท้องที่ ที่ต้องเสียหรือพึงชำระในปีก่อนที่การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีตามจำนวนที่ต้องเสียหรือพึงชำระในปีก่อน เหลือจำนวนภาษีเท่าใดให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีปีที่สาม ร้อยละเจ็ดสิบห้าของจำนวนภาษีที่เหลือ ในปีงบประมาณ พ.ศ.2566 รายรับจริงมีจำนวนสูงกว่าประมาณการรายรับ เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกาลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบางประเภท (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2566

กำหนดให้ลดภาษีในเพียงแคในอัตราร้อยละสิบห้าของจำนวนภาษีที่คำนวณได้ โดยที่เป็นการสมควรลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างสำหรับที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างบางประเภท เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม เหตุการณ์ กิจกรรม หรือสภาพแห่งท้องที่

ตารางที่ 3 แสดงสถานะทางการเงินการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา

หน่วย:บาท

ปีงบประมาณ	รายรับที่จัดเก็บเอง	รายรับที่รัฐจัดสรรให้	เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	รายรับรวม
2564	225,673.50	31,402,771.45	43,281,260.96	74,909,705.91
2565	829,285.81	33,342,092.73	42,759,414.00	76,930,792.54
2566	825,803.00	34,003,917.24	44,479,518.00	79,309,238.24

ที่มา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น [กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.2566]

จากตารางที่ 3 พบว่า จะเห็นได้ว่ารายได้ที่ได้จากการจัดเก็บเองนั้น มีความไม่แน่นอนในแต่ละปีจะมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีไม่สม่ำเสมอ ทำให้ไม่เพียงพอในการบริหารจัดการด้านต่างๆ โดยอาจมีปัญหาในการจัดเก็บภาษีบางประการที่ทำให้รายได้ในการจัดเก็บภาษีไม่เพียงพอในการดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เช่น มีการลดบรรเทาภาษีในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 เนื่องจากสถานการณ์ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยรัฐบาลประกาศบรรเทาภาษี 90% ทำให้เกิดรายได้จากการเก็บภาษีเพียง 10% ระยะเวลาในการรับชำระภาษีน้อยเกินไปทำให้ประชาชนไม่มาชำระภาษีภายในกำหนด เจ้าหน้าที่ทำการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงขาดการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ ปัญหาบุคลากรทางการจัดเก็บภาษีและการสำรวจข้อมูลไม่เพียงพอ และอาจพบว่าปัญหาด้านประชาชนผู้เสียภาษี ในกรณีของประชาชนและ ผู้ประกอบการทั่วไปคือ อัตราภาษีที่สูงเกินไปซึ่งไม่สร้างแรงจูงใจให้ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีตามรอบปีของภาษีที่ต้องชำระและนำไปสู่การเลี่ยงภาษีในที่สุด ประชาชนและผู้ประกอบการขาดจิตสำนึกในการเสียภาษี มีความพยายามในการกระทำการทุจริต โดยเฉพาะการกระทำการผ่านฝ่ายการเมือง ซึ่งเสี่ยงยากเพราะนักการเมืองท้องถิ่นกลัวจะถูกกระทำต่อฐานเสียงของตน ประชาชนพยายามหาช่องโหว่ของกฎหมายเพื่อเลี่ยงการจ่ายภาษีให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เห็นควรดำเนินการเพิ่มสัดส่วนรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดหาเองต่อรายได้รวมเพื่อให้ลดสัดส่วนการพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านความเป็นอิสระทางการเงิน เนื่องจากเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ส่วนใหญ่จะกำหนดวัตถุประสงค์การใช้จ่ายเงิน ทั้งนี้ หน่วยงานที่กำกับ ควบคุม ดูแลการจัดหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น กระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) กระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น เร่งดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างและอัตราการจัดเก็บรายได้ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เช่น การผลักดันร่างพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.2562 เพื่อปรับปรุงภาษีที่จัดเก็บจากฐานทรัพย์สิน โดยยกเลิกพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือน และที่ดิน พ.ศ. 2475 พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2508 และพระราชบัญญัติกำหนดราคาปานกลางของที่ดินสำหรับประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2529 เป็นต้น

การพัฒนาประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจ ในการจัดเก็บรายได้ ตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการรับ ชำระภาษี ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยมีหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา นำข้อมูลที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานที่ดินหรือสำนักงานที่ดินสาขาสระแก้ว และข้อมูลจากผู้เสียภาษีแจ้งเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ในปีนั้น ๆ มาใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการจัดเก็บภาษี ตรวจสอบเพิ่มเติมว่าฐานข้อมูลตามข้อ 1 มีรายละเอียดถูกต้อง ครบถ้วน เพียงพอในการจัดเก็บภาษีหรือไม่ หากข้อมูลมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนเพียงพอให้เตรียมดำเนินการสำรวจที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เพิ่มเติมต่อไป ผู้บริหารท้องถิ่นมีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานสำรวจ พนักงานประเมิน และพนักงานเก็บภาษีพร้อมทั้งออกบัตรประจำ พนักงานสำรวจพนักงานสำรวจออกสำรวจข้อมูลรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา จัดทำบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและบัญชีรายการห้องชุด (ภ.ด.ส.3 และ ภ.ด.ส.4) โดยปิดประกาศไว้ที่ ณ ที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้ประชาชนตรวจสอบเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 30 วัน และจัดส่งข้อมูลรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของผู้เสียภาษีแต่ละรายทราบโดยตรง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

ปัจจุบัน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีการนำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (LTAX GIS) และโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน (LTAX ONLINE) ร่วมกับบริหารงานด้านการเงินและบัญชีขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (E-LAAS) โปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน (LTAX ONLINE) ช่วยให้ระบบการจัดเก็บภาษีและเพิ่มรายได้ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถที่จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนหรือเงินอื่นที่รัฐบาลกลางจัดสรรให้ หรือพึ่งพาให้น้อยลงอันจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระให้การบริหารกิจการของตนเองมากขึ้น ช่วยให้ท้องถิ่นการบริหารส่วนตำบลตาพระยา สามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น ช่วยลดปัญหาที่สะสมจากอดีตในการสืบค้นข้อมูลของเจ้าของทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน ช่วยให้การบริหารงานคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา มีความสะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพเปลี่ยนไปจากเดิมยิ่งขึ้น โดยจะเห็นว่ากระบวนการ และขั้นตอนในการดำเนินงานโดยเฉพาะ ระบบการจัดเก็บรายได้ การนำส่งเงินและระบบการรายงานข้อมูล มีความถูกต้อง แม่นยำ ไม่เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงานเหมือนการปฏิบัติงานด้วยระบบมือ Manual

ดังนั้นผู้วิจัยสามารถกล่าวสรุปได้ว่า กระบวนการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา มีกระบวนการที่เป็นมาตรฐานในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้ชำระภาษีมีส่วนร่วม และสามารถผ่อนชำระภาษีได้ โดยต้องดำเนินการแจ้งไปทางกองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยาและองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยาได้เป็นผู้ประกาศและประเมินทุนทรัพย์ของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง อัตราภาษีที่จัดเก็บและรายละเอียดในการจัดเก็บภาษีในแต่ละปีนั้นจะแสดง ณ สำนักงานและสถานที่ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ รวมถึงผ่านเว็บไซต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตามปกติแล้วราคาประเมินทุนทรัพย์จะเป็นราคาเดียวกับราคาประเมินทุนทรัพย์ของกรมที่ดิน จึงส่งผลให้การจัดเก็บภาษีมีขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพถูกต้องตามกระบวนการ และทำให้ผู้เสียภาษีสามารถยืดหยุ่นในการชำระภาษีให้ตรงกำหนดการชำระให้มากขึ้น เช่นการประเมินราคาที่ดินของกรมธนารักษ์ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงราคาประเมินที่ดินรอบใหม่ของจังหวัดสระแก้ว

ประเภทที่ดิน	ต่ำสุด-สูงสุด บาท/ตารางวา
โฉนด	80 - 3,000 บาท
นส.3ก , นส.3	80 - 380 บาท
สปก.4-01	80 - 300 บาท
ที่ดินครอบครอง	80 - 300 บาท

ที่มา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น [กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.2566]

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามราคาประเมินทุนทรัพย์ที่กรมธนารักษ์จัดส่งให้ ดังนั้น กรณีการประเมินภาษีที่ดินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้คำนวณมูลค่าฐานภาษีตามราคาประเมินทุนทรัพย์ดังกล่าวแล้ว จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย กรณีผู้เสียภาษีเห็นว่าราคาประเมินทุนทรัพย์ที่กรมธนารักษ์จัดส่งให้ นั้นสูงเกินความเป็นจริง ขอให้แนะนำผู้เสียภาษีติดต่อสำนักงานธนารักษ์พื้นที่จังหวัดนั้นๆ เพื่อดำเนินการยื่นคำร้องขอทบทวนการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ต่อ คณะกรรมการประเมินราคาทุนทรัพย์ประจำจังหวัด ตามพระราชบัญญัติการประเมินราคาทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ พ.ศ.2562 ราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดินหรือราคาประเมินที่ดินของราชการเป็นราคาที่ดินที่ได้รับการประเมินโดย กรมธนารักษ์ เพื่อรายได้จากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดจะเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ของรัฐบาลส่วนกลาง

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ผู้ครอบครองหรือทำประโยชน์ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอันเป็นทรัพย์สินของรัฐหน่วยงานจัดเก็บภาษี ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น กทม. เมืองพัทยา เทศบาล อบต. เป็นต้น ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี ได้แก่ ที่ดิน สิ่งปลูกสร้างและห้องชุด ฐานภาษีจะใช้

บัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างและห้องชุด ซึ่งคณะกรรมการประจำจังหวัดกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์

อัตราภาษีตามประเภทการใช้ประโยชน์ เช่น เกษตรกรรม ที่อยู่อาศัย หรือประโยชน์อื่น ๆ และที่ไม่ใช้ประโยชน์ เช่น ที่รกร้าง ทั้งนี้ กฎหมายฉบับใหม่จะมีมาตรการการบรรเทาการชำระภาษีสามปีแรก โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด และถือเป็นราคากลางที่ใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดราคาซื้อขายที่ดินอีกด้วย กรมธนารักษ์จะทำการประเมินราคาที่ดินใหม่ทุก ๆ 4 ปี โดยปัจจุบันราคาประเมินที่ดินที่ประกาศใช้เป็นราคาประเมินที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างในรอบบัญชี ปี 2566-2569

ดังนั้นผู้วิจัยสามารถกล่าวสรุปได้ว่า มาตรการการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยานั้น ได้มีการนำข้อมูลราคาจากการประเมินทรัพย์สิน ทั้งหมด จากกรมธนารักษ์เพื่อเป็นราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน หรือราคาประเมินที่ดินของราชการ เป็นราคาที่ดินที่ได้รับการประเมิน เพื่อนำไปใช้ ในการพัฒนาท้องถิ่น โดยไม่ต้องนำเสนอเป็น รายได้ของรัฐบาลส่วนกลาง ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ผู้ครอบครองหรือ ทำประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอันเป็นทรัพย์สินของรัฐ หน่วยงานจัดเก็บภาษี ได้แก่ องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น เช่น กทม. เมืองพัทยา เทศบาล อบต. เป็นต้น ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี ได้แก่ ที่ดิน สิ่งปลูกสร้างและห้องชุด ฐานภาษีจะใช้บัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน โรงเรือนสิ่งปลูกสร้างและห้องชุด ซึ่งคณะกรรมการประจำจังหวัด กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ อัตราภาษีตามประเภทการใช้ประโยชน์ เช่น เกษตรกรรม ที่อยู่อาศัย หรือประโยชน์อื่น ๆ และที่ไม่ใช้ประโยชน์ เช่น ที่รกร้าง ทั้งนี้ กฎหมายฉบับใหม่จะมีมาตรการการ บรรเทาการชำระภาษีสามปีแรก โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

สรุปผล

การบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา ประชาชนส่วนใหญ่จะ อาศัยการพึ่งพาตนเองเป็นหลักมีการบริหารจัดการให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันมีความยืดหยุ่นในการจัดเก็บภาษีและการ จัดลำดับความสำคัญก่อนหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความเสมอภาคเป็นธรรมให้กับประชาชนในพื้นที่โดยจัดเก็บ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยามีการเพิ่มขึ้นของงบประมาณรายรับในทุกปี ตั้งแต่ 3 ปีงบประมาณ พ.ศ.2564 ถึง พ.ศ. 2566 โดยจากการวิเคราะห์ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของ องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยานั้น ได้มีการตั้งงบประมาณรายรับของแต่ละปีที่ชัดเจนแต่เมื่อมีการจัดเก็บจริงกลับสูงกว่า งบประมาณที่ตั้งไว้ ค่าปรับอัตราดอกเบี้ยทางภาษีที่ทำให้การจ่ายไม่ตรงเวลาต่างๆ และจำนวนประชาชนที่ยื่นแบบเพื่อ ชำระภาษีมีจำนวนมากขึ้นทุกปี ในอนาคตอาจมีจำนวนผู้จ่ายภาษีที่เพิ่มมากขึ้น โดยมีกระบวนการที่เป็นมาตรฐานในการ จัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งมีการเปิดโอกาสให้ผู้ชำระภาษีสามารถผ่อนชำระภาษีได้ถึง 3 งวดจึงส่งผลให้การจัดเก็บ ภาษีนั้น มีขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นการบรรเทาภาระภาษีของประชาชน ทำให้ผู้เสียภาษีสามารถยืดหยุ่นใน การชำระภาษีได้โดยตรง มีกำหนดการชำระที่ชัดเจนมากขึ้นทำให้องค์การบริหารเกิดการส่งเสริมมาตรการจัดเก็บภาษีที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อให้เกิดความ สะดวกรวดเร็วในการบริการแก่ผู้เสียภาษี เช่นการจัดทำแผนที่ภาษีเพื่อให้ทราบถึงตำแหน่งที่ดินที่ชัดเจนในการจัดเก็บภาษี และทำให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพถูกต้องและสามารถบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว

โดยนำเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมาใช้ในการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างๆ ของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ข้อมูลเกี่ยวกับป้าย ข้อมูลเกี่ยวกับใบอนุญาต ประกอบกิจการค้าและการคำนวณภาษีแต่ละประเภท การรับยื่นแบบชำระภาษี การประเมินภาษี และการรับชำระภาษี รวมถึงการออกแบบรายงานต่าง ๆ ในระบบงานแผนที่ ในการใช้งานจริงองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องควานโหลด โปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน (LTAX 3000) นำไปใช้ร่วมกับโปรแกรมประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (LTAX GIS)

การอภิปรายผล

ประเทศไทยได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรูปแบบการจัดเก็บภาษีหลายประเภทซึ่งภาษีโรงเรือนและที่ดิน มีการปรับเปลี่ยนมาโดยตลอดแต่เนื่องจากในนโยบายเพิ่มเติมในปัจจุบันที่ได้มีการผลักดันพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นกฎหมายภาษีทรัพย์สินฉบับใหม่ได้นำมาใช้แทนพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 และพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 ซึ่งทำให้ภาษีโรงเรือนและที่ดินยังมีข้อบกพร่องหลายประการ กล่าวคือฐานภาษีและอัตราภาษีที่จัดเก็บไม่มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศไทยในปัจจุบัน การประเมินภาษีตามกฎหมายภาษีทั้งสองฉบับไม่มีความสอดคล้องกันรวมไปถึงขั้นตอนการดำเนินการและการปฏิบัติการในเรื่องต่างๆ ที่แตกต่างกันทำให้เกิดปัญหาในการจัดเก็บภาษีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ไม่น้อยจากการจัดเก็บภาษี

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างถูกจัดว่าเป็นภาษีชนิดหนึ่งโดยจัดเก็บกับทรัพย์สินเฉพาะอย่างซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการเรียกร้องให้มีการแก้ไขมาโดยตลอดทั้งนี้ในอดีตภาษีที่จัดเก็บบนฐานของทรัพย์สินนั้นมีอยู่ 2 ประเภทกล่าวคือภาษีโรงเรือนและที่ดินและภาษีบำรุงท้องที่ โดยได้มีการเสนอให้มีการยกเลิกหรือปฏิรูปมาโดยตลอดเพื่อให้มีกฎหมายชนิดเดียวคือภาษีโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างโดยในเดือนมีนาคม 2562 ได้มีการยกเลิกกฎหมายภาษีทั้งสองประเภทดังกล่าวข้างต้นและประกาศใช้ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแทนการที่ภาษีดังกล่าวได้รับการสนใจจากทุกภาคส่วนของสังคมนั้น ก็เนื่องด้วยกฎหมายดังกล่าวนี้อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบมากกว่าการที่มอบอำนาจให้ท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทำให้มีขนาดใหญ่ขึ้นและการที่ท้องถิ่นมาจัดเก็บจึงก่อเกิดรายได้จากทุกคนในสังคม [ศุภลักษณ์ พินิจกุล. 2563]

1) สอดรับกับหลักเรื่องความสามารถในการเสียภาษีคือผู้ที่มีทรัพย์สินมากย่อมแสดงถึงความมั่งคั่งร่ำรวยย่อมต้องมีความสามารถเสียภาษีมากได้

2) สอดรับกับหลักผลประโยชน์เช่นในด้านสาธารณูปโภคการศึกษาเป็นต้นตัวอย่างเช่นคนรวยใน New York มักจะย้ายไปอยู่ประเทศที่มีภาษีที่ดินสูงเพราะจะได้รับการศึกษาที่ดีซึ่งสะท้อนได้ว่าผู้ที่ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากการเสียภาษีก็ยินดีที่จะจ่ายแต่หากไม่จ่ายก็จะเกิดกรณีที่ว่าพื้นที่ที่เจริญจะมีภาษีสูง ส่วนพื้นที่ที่ไม่เจริญก็จะมีภาษีในอัตราต่ำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายที่จะพัฒนาประเทศกฎหมายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นกฎหมายใหม่ที่มาแทนกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดินและกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ โดยกฎหมายฉบับใหม่มีจุดมุ่งหมายในการช่วยลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและเพิ่มการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเป็นผู้จัดเก็บภาษีโดยมีรัฐบาลเป็นผู้ดูแลซึ่งหากมีการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้จริงก็จะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้พัฒนาท้องถิ่นในด้านสังคมอื่น ๆต่อไป นอกจากนี้การเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างยังสามารถลดการถือครองที่ดินเพื่อการเก็งกำไรในตลาดอสังหาริมทรัพย์อีกด้วย

ในปัจจุบันได้เกิดเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับองค์กรเพื่อให้งานประสบความสำเร็จและให้บริการข้อมูลสำหรับหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศทางแผนที่ GIS และโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน (LTAX ONLINE) เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินต่างๆ ประกอบด้วย ข้อมูลเจ้าของทรัพย์สิน ข้อมูลรายละเอียดแปลงที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ข้อมูลอาคารชุด/คอนโดมิเนียม ข้อมูลป้าย พร้อมประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและออกแบบรายงานหนังสือราชการ ก.ด.ส. 1 ก.ด.ส.3 และก.ด.ส.6 -ก.ด.ส.7 ได้อัตโนมัติจึงสามารถช่วยในการบริหารข้อมูลเชิงพื้นที่ ในด้านการเก็บภาษีฯ พร้อมทั้งนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจในด้านอื่นได้เป็นอย่างดี ในการร่วมพัฒนาของระบบแผนที่ภาษีนี้ จะนำไปสู่ข้อมูลสารสนเทศในด้านต่าง ๆ พร้อมการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่สนับสนุน ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ เพื่อการจัดทำแผนที่ภาษีในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินและจัดเก็บรายได้ มีคุณภาพ ความเป็นมืออาชีพ ยกระดับมาตรฐานหน่วยงาน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การบูรณาการข้อมูลของหน่วยงานใช้ในการวางแผนพัฒนาของประเทศ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่สำคัญของประเทศได้มาตรการในการส่งเสริมการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลพระยาภิรมย์แนวทางสำคัญในการพัฒนาสารสนเทศ ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนผ่านเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในสังคมเพิ่มมากขึ้น [กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.2566]

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1. รัฐบาลควรส่งเสริมนโยบายด้านภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้มีความเหมาะสม ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. รัฐบาลควรส่งเสริม กระบวนการในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโฆษณาต่างๆ ให้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. นำผลการวิจัยไปพัฒนาต่อยอดงานวิจัยจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
2. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลการบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เช่น สภาพแวดล้อมอื่นในด้านโครงสร้างภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง สัดส่วนรายได้ต่อค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ เป็นต้น
3. การวิจัยครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตการศึกษาจากองค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลการบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
4. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ขอบเขตประชาชน เช่น ด้านพฤติกรรม ด้านสังคม ด้านจิตวิทยา ด้านความรับผิดชอบ ด้านการสื่อสาร ด้านการบริการ ด้านการมีส่วนร่วม เป็นต้น
5. ควรทำการขยายขอบเขตงานวิจัยให้กว้างขึ้น โดยการเพิ่มขอบเขตงานวิจัย ไปยังประชากรในกลุ่มอื่นๆ อาทิ ประชาชนในจังหวัดสระแก้ว เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อนำผลงานวิจัยไปศึกษาเปรียบเทียบเพิ่มเติมต่อไป

องค์ความรู้ใหม่

1. ผู้เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง คือ เจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือผู้ครอบครองหรือทำประโยชน์ ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่เป็นทรัพย์สินของรัฐ โดยจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้ถ้าใครเป็นเจ้าของหรือครอบครองที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอยู่ในวันที่ 1 ม.ค. ของปีไหน ก็ให้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีสำหรับปี นั้นไป
2. ราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งปลูกสร้างที่เป็นห้องชุด ให้เป็นไปตามราคา ประเมินทุนทรัพย์ของอสังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ที่คณะอนุกรรมการประจำจังหวัดกำหนดโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์
3. ในการดำเนินการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง มีการนำโปรแกรมสำเร็จรูป LTAX ONLINE โปรแกรมสำเร็จรูป LTAX GIS มาใช้ประกอบในการดำเนินการประเมินภาษี เพื่อดำเนินการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพื่อความถูกต้องและแม่นยำ มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กรมธนารักษ์. (2561). บทความเรื่อง เรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา ผ่านอินเทอร์เน็ต: กรณีศึกษาอำเภอเมืองและอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- กิตตินันท์ กระจำพณัฐ. (2565). บทความเรื่อง เรื่องประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: บทเรียนจากต่างประเทศและแนวทางสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย
- เชารินทร์ กองผา. (2560). การค้นคว้าอิสระ เรื่องปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์กร บริหารส่วนตำบลทุ่งขวาง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี. หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมือง การปกครอง) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณิชา จันทรลือ. (2561). การค้นคว้าอิสระ เรื่องประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน เทศบาลเมืองพิชัย อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง. หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- น้ำผึ้ง บุญขาว. (2562). บทความเรื่อง เรื่องปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา. หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ปรีฉัตร ภูตงกลม. (2560). วารสารการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 ก้าว สู่ทศวรรษที่ 2 บูรณาการงานวิจัย ใช้ความรู้สู่ความยั่งยืน. เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ จัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองขาม อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์.
- รุ่งนภา สันติธรรมมา. (2561). การภาษีอากร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์ ทีพีเอ็น เพรส.
- ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล. (2563). กฎหมายภาษีอากร. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์ วิญญูชน.
- สุชิน จิตรดำรง. (2561). วิทยานิพนธ์ เรื่องปัญหาการจัดเก็บภาษีป้ายจากบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน).
นิติศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุพัฒน์จิตร ลาดบัวขาว (2563) วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2563).
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เรื่อง การคลังท้องถิ่น สภาพปัญหา และแนวทางแก้ไข.
- องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา. ค้นเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2566 จาก
https://www.taphrayasao.go.th/contact.php?content_id=24
- องค์การบริหารส่วนตำบลตาพระยา. ค้นเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2566 จาก
<http://www.laas.go.th/Default.aspx?menu=67C63DB2-3FC2-4874-8EB7-2DA89A61F5B2>
- อำนาจ สังข์ช่วย. (2564). บทความเรื่อง เรื่องปัญหาอุปสรรคและผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีตาม พ.ร.บ. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองเรือ จังหวัดขอนแก่น. ปีที่ 11 (ฉบับที่ 3).